

Höst i Bryssel och resolution om mördad journalist

Hösten har till viss del nått Bryssel men det är fortfarande otroligt varmt för att vara slutet av oktober. Jag går varje dag till kontoret, en promenad på ungefär 40 minuter, och det är otroligt fint att varje morgon få promenera längs Bryssels gator i ett höstligt solsken. Känslan att gå ner för Place du Luxembourg och se Parlamentet torna upp sig framför en är lika mäktig varje dag; tänk att jag fått möjligheten att jobba här! I hörlurarna har jag självklart haft Taylor Swifts nya album *Midnights* som tonsatt hela veckan.

Under förra Strasbourgveckan ansvarade jag för en, för mig, lite annorlunda fil. Även om jag mest jobbar med Emma Wiesners frågor fick jag denna gång möjlighet att arbeta med en resolution från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter; en resolution om mordet på den maltesiska journalisten Daphne Caruana Galizia. Daphne var en utredande journalist i Malta som till stor del rapporterade om korruption och pengatvätt inom den maltesiska regeringen, och hon mördades den 16 oktober 2017 av en bilbomb.

Resolutionen som antogs erkänner framstegen i de rättsliga förfarandena och den maltesiska premiärministerns offentliga ursäkt för statens brister som kan ha bidragit till mordet på Daphne. Man beklagar att utredningen av hennes mord inte har lett till fler fällande domar, då endast tre personer har blivit dömda och man är övertygad om att det finns fler gärningsmän som borde ställas inför rätta. Resolutionen fastslog hur viktigt det är att utredningen fortsätter och att "Europols fulla och kontinuerliga engagemang" är nödvändigt.

Även om det är bra att Malta tagit framsteg så är vi många i Parlamentet som anser att inte tillräckligt gjorts. Den offentliga utredningen om mordet är bristfällig och bristen på framsteg i att åtala för den korruption och penningtvätt på hög nivå som Daphne undersökte är slående. Malta styrdes vid tiden för mordet av det maltesiska socialdemokratiska partiet, vilket gjorde att de olika socialdemokraterna i Europaparlamentet var väldigt angelägna om att få med just sina skrivningar i resolutionen. Skrivningarna var, enligt min mening, formulerade på ett sätt som förmildrade det dåvarande styrande partiets handlingar eller inblandning i utredningen, något som inte höll vid voteringen utan alla dessa lagändringsförslag röstades ned.

Det var en väldigt spännande fil att bevaka och efter att noga ha följt debatter, läst olika handlingar och diskuterat en hel del valde Centerpartiet att följa vår grupp Renew Europes linje i voteringen. Vi röstade för resolutionen och den gick igenom med 564 röster för, 10 röster emot och 17 nedlagda röster. I en tid då journalister är mer utsatta än någonsin förr kändes detta som en viktig byggsten och jag blev stolt över vårt arbete och att vi, tillsammans med våra europeiska kollegor, kunde ta ställning på detta sätt.

Sammanfattningsvis flyter livet i Bryssel på lika fint som vanligt och det är ett sant privilegium att få vara här. Jag vill rikta ett stort tack till alla anställda på Centerpartiets Brysselkansli som hjälper mig och Andreas med råd, pepp och stöttning. När jag träffat folk i EU-bubblan och berättat att jag är på Centerpartiets kansli är det mer regel än undantag att folk utbrister "*åh, då jobbar du ju på ett av de trevligaste kontoren i Bryssel!*". Det bär jag stolt med mig under mina promenader till Parlamentet varje morgon. Som Taylor sjunger i sin nya låt *Bejeweled*— we make the whole place shimmer.

Mordet på Mahsa Amini, kvinnors rättigheter i Iran, och Abirs otroliga tal

Den här månaden har varit riktigt händelserik, och det började med en enkel brainstorming session mellan oss i Abirs team. Det började med ett förslag att vi skulle uppmärksamma den iranska moralpolisens grova mord på Mahsa Amini. De påstod att Mahsa Amini hade satt slöjan på fel sätt, vilket ledde till hennes fängslande, misshandel och till slut död. Den här förskräckliga händelsen handlar inte om ett enskilt fall, utan tyder på en diktatur som sedan länge infört en politik av förtryckande.

Jag fick i uppdrag att skriva ett förslag till en så kallad urgency resolution. Sådana resolutioner skrivs en vecka innan en plenarsession i Strasbourg och ger chansen att uppmärksamma en särskilt relevant händelse gällande mänskliga rättigheter. Tillsammans med Abir bestämde vi oss att fokusera på mordet på Mahsa Aminis, eftersom det var något som klarlade ett mönster av förtryck. Med rätt uppmärksamhet skulle det ge EU möjligheten att reagera politiskt (genom Europaparlamentet) och tända eld under Europeiska rådets fötter och få igång ett starkare, gemensamt EU-svar såsom skärpta sanktioner.

Med eskalerande spänningar i Iran, globala protester för kvinnors rättigheter och solidaritet med iranska kvinnor, så lyftes mordet på Mahsa Aminis till en EP-debatt i Strasbourgs plenar. Mitt nya uppdrag var att skriva talepunkter till Abir inför den här debatten. Det gav mig en chans att tillämpa min utredning om Iran, men också att föra in politiska talepunkter jag tyckte var viktiga. Till exempel, tyckte jag att det var viktigt att påpeka hur Josepp Borell, EU:s utrikesminister, ignorerade det som pågick i Iran och misslyckades att ta tillfället i akt att ta upp det då han höll tal i FN:s generalförsamling i New York.

Tillsammans med Dan Edström och John Hultengård fick vi ihop ett starkt tal, men det var Abirs egna ändringar och speciellt hennes leverans som gav talet liv: Abir pratade med stor passion och klippte av sig håret (vilket vi på kansliet inte var beredda på!). Abirs tal blev en stor succé och drog till sig mycket uppmärksamhet i plenum av olika parlamentariker och ordföranden Roberta Metsola, men exploderade framförallt på sociala medier.

Plötsligt fick nästan hela kontoret jobba med den här frågan genom att ta emot förfrågningar och sitta i samtal med stora nyhetskanaler - själv pratade jag med representanter från BBC och Politico, vilket var otroligt häftigt. Det kändes officiellt, och fick mig att förstå hur man ibland kan skapa stora vågor byggda på våra initiativ här på Centerpartiets Brysselkansli.

Dagarna och veckorna efter debatten så fick jag också en hel del frågor från mina kompisar, oavsett om de var i Brysselbubblan eller ej. Abirs tal har nått människor över hela världen, tack vare kampen som framförallt iranska kvinnor genomgår för sin jämställdhet, frihet och rättighet att välja. Jag känner mig riktigt stolt över vårt team och Abir, och det känns otroligt att kunna vara med i den här processen - jag känner mig oerhört ärad. Detta skulle inte varit möjligt utan Centerpartiets internationella akademi.

Med detta, så tackar jag er alla så mycket, och ser fram emot att skriva en ny händelserik rapport nästa månad! Med vänliga hälsningar, Andreas